

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

Anul I

Nr. 130

Sîmbătă

20 IULIE

1968

4 PAGINI

30 BANI

Grijă sporită îndrumării tineretului

Cum e și firesc, organele și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile orașului Cisnădie se preocupă sistematic de îndrumarea organizațiilor U.T.C. Grijă pentru formarea tinerii generații se observă în multe organizații U.T.C. prin felul în care tinerii se achită de sarcinile de producție, prin felul în care își petrec timpul liber. La întreprinderea „11 Iunie” secretarul comitetului U.T.C. — Aurel Ancaș — se declara mulțumit de ajutorul fructuos pe care îl primește din partea comunistilor. Mai mult, comitetul de partid de la „11 Iunie” analizează activitatea organizațiilor U.T.C. Analiza nu s-a rezumat la ascultarea unui raport și la discuții, ci au fost trase unele concluzii, s-au luat unele hotărâri prin a căror aplicare nivelul calitativ al muncii politice în rândurile tineretului a crescut. Aici, cit și în alte întreprinderi, comunistii au urmărit și cum se îndeplinesc aceste hotărâri, care este rezultatul real al aplicării lor.

La Uzinele textile Cisnădie, deși organizațiile U.T.C. sînt pepiniera de cadre pentru organizațiile de partid, preocuparea pentru educarea tineretului, pentru cunoașterea frământărilor, a vieții lor, este foarte anemică. Tovarășul Aurel Munteanu, locuitor de secretar al Comitetului orășenesc de partid Cisnădie, trage concluzia că, atât la Uzinele textile cit și în alte locuri,

s-a neglijat tineretul. Adică preocuparea pentru îndrumarea calitativă a acestuia a fost inconsistentă — rezumîndu-se uneori numai la cereri de recomandări pentru primirea unor tineri în rândurile comunistilor. O dovadă în acest sens ne-a dat-o Ioana Hihn, secretara Comitetului orășenesc al U.T.C. care spunea că o serie de comunisti cu munci de răspundere, cu un rol deosebit de important în educarea tineretului, nu cunosc nici componența și nici problemele organizațiilor U.T.C. din același sector de activitate. Așa se face că secretarul unei organizații de partid de la unitatea a II-a, și anume Nicolae Balajiu, s-a plîns că nu știe cine trebuie să recomande pe un tînar care dorea să devină comunist.

După cum mai susținea Aurel Munteanu, unele birouri și comitete ale organizațiilor de partid, deși observă că în organizațiile U.T.C. se desfășoară o slabă activitate politico-ideologică, o slabă activitate de educație, spun aceste observații și în ședințe, dar practic nu fac nimic pentru a îmbunătăți metodele de muncă, pentru a învia activitatea educativă în rîndul tineretului.

E o lipsă și a Comitetului orășenesc de partid că în vara aceasta tineretul n-a fost îndrumat pentru ca în zilele de sărbătoare să-și organizeze serbări cîmpenești și întreceri sportive în minunatele locuri de odihnă de sub Măgura, unde tinerii se duc duminică, dar, la întîmplare.

Formalismul cu care lucrează unele organizații U.T.C. ar trebui să fie văzut și criticat cu energie de comunisti. Mulți uteciști, în afară de faptul că își plătesc cotizația, nu mai participă în nici un fel la viața de organizație în timpul dintre două adunări generale. Chiar și adunările generale, deși sînt așa de rare, sînt uneori nepregătite, pline de monotonie. Se neglijază în educație, relația strînsă de la om la om, în cazul nostru de la comunist la utecișt.

În urma incursiunii făcute prin mai multe organizații de partid și U.T.C. s-a desprins concluzia că la ora actuală plusul de realizări se datorează strădănilor cu care majoritatea comunistilor au aplicat în viața Hotărîrea plenerii C.C. al P.C.R. cu privire la munca educativă în rîndul tineretului și sarcinile Consiliului de țară a U.T.C. Dar, cum am arătat mai sus, aceasta nu s-a făcut peste tot. Ceea ce înseamnă că organizațiile de partid din Cisnădie, sub directa îndrumare a Comitetului orășenesc, trebuie să acorde o atenție permanentă eșităților îndrumării tineretului.

D. GEMENEL

Vedere generală a construcțiilor zootehnice la I.A.S. — Dealul Ocnei

Foto: IOSIF LICA

Noi capacități de producție

În cursul acestei săptămîni, la Uzinele textile Cisnădie vor fi date în folosință două noi utilaje de mare capacitate, pentru producția de covoare pluşate.

Este vorba de mașina Tafting, care cu ocazia încercărilor a țesut 240 m l covoare pluşate pe schimb. Se vor produce astfel circa 1000 m în cele 3 schimburi. Lucrările de montaj s-au făcut sub supravegherea lui Ioan Drăgoi, maistru și a ajutorului său Gheorghe Bălăneanu. De asemenea, se va da în folosință mașina de încheiat și latexat covoare pluşate și, tafting, care va țese, în numai 8 ore, producția celor 3 schimburi (1000 m l).

ILIE ANDREI coresp.

Produce pentru export

În cadrul planului pentru export, fabrica de încălțăminte „13 Decembrie” din Sibiu, în vederea livrărilor semestruului II a.c., a executat o colecție de 430 articole de încălțăminte pentru R.F.G. Astfel de colecții urmează, pînă la sfîrșitul lunii iulie a. c., să fie expediate în Anglia, Norvegia și Olanda. Pe data de 22 iulie a.c. va avea loc încheierea contractelor cu beneficiarii din țară, cu care ocazie se vor primi „brevetele” utilităților noilor produse create de modelierii de la „13 Decembrie”.

Realizarea indicatorilor de plan în ascensiune

În primul trimestru din acest an, ziarul nostru a publicat două articole critice referitoare la modul cum Întreprinderea industrială a municipiului Sibiu își realizează principalii indicatori de plan. A fost relevat atunci faptul că producția se desfășoară aritmic, iar din această cauză producția marfă vîndută și încasată se prezintă cu amănunțime mari sub plan, fără să mai vorbim că beneficiul indică nerealizări de aproape două milioane lei. Acum, după încheierea primului semestru, la revenirea noastră în această întreprindere am avut plăcerea să constatăm o situație mult îmbunătățită. Iată, de altfel, cum se prezintă principalii indicatori: producția globală s-a realizat în proporție de 102,3 la sută, producția marfă vîndută și încasată 100,03 la sută. Trebuie subliniat că la acest ultim indicator, în primul trimestru nerealizările reprezentau 15 la sută din plan, acestea recuperîndu-se în întregime în partea a doua a semestrului.

Lipsa de comenzi, din a căror cauză a apărut și o ritmicitate nesatisfăcătoare, ne relatea CONSTANTIN POPESCU, șeful serviciului financiar, a făcut ca în primul trimestru să nu putem realiza producția marfă vîndută și încasată. Atunci, cînd jumătate din planul de producție era realizat în ultima decadă a lunii, produsele nu mai puteau fi vîndute și să le și încasăm pînă la sfîrșitul lunii sau a trimestrului. În mare parte, în lunile ee au urmat, prin strădania colectivului din întreprindere, a fost acoperit golul de comenzi. Începînd din aprilie și ritmicitate

La Întreprinderea industrială a municipiului Sibiu

rea s-a îmbunătățit, fapt ce s-a vădit tocmai asupra realizării indicatorului de care vorbeam.

Sigur că, față de 23,6 la sută în prima decadă, 28 și 48,4 la sută în decadele II și III, cum s-a obținut producția marfă în trimestrul I, realizarea acesteia în al doilea trimestru — de 29,5; 28,7 și 41,8 la sută reprezintă o îmbunătățire, fără a o considera însă satisfăcătoare.

Atunci cînd se va ajunge ca producția să fie realizată proporțional în fiecare decadă, rezultatele economice și financiare vor atinge în mod sigur parametrii superiori. Cînd spunem acest lucru ne gîndim la faptul că productivitatea muncii n-a atins încă limita planificată, că indicatorul sintetic, care este beneficiul, se prezintă cu o nerealizare de 1.216.000 lei. Rezerve pentru a se ajunge la o bună ritmicitate există.

Spunem la început că, făcînd o paralelă între activitatea întreprinderii din primul trimestru și cel de-al doilea, îmbunătățirile sînt evidente. Colectivul de aici s-a mobilizat în descoperirea și, în special în folosirea rezervelor interne. Printre acestea la loc de cinste se situează folosirea creditelor de mică mecanizare pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă; executarea în cadrul întreprinderii a unor lucrări care înainte se realizau prin colaborări și care provocau, prin efectuarea lor cu întîrziere, dereglarea procesului tehnologic; sporirea capacităților de producție prin procurarea de noi utilaje etc. Astfel, din 19 lucrări de mică mecanizare, cite s-au planificat în anul acesta, pe primul semestru au fost terminate 16, în valoare de peste 700.000 lei. La fel, și din măsurile tehnico-organizatorice planificate cea mai mare parte s-a realizat în prima jumătate a anului. Aportul acestora se va reflecta și în continuare în realizarea și depășirea pînă la sfîrșitul acestui an a tuturor indicatorilor de plan. Spunînd aceasta ne-am dus cu gîndul cu citeva luni în urmă cînd discuțiile erau completate cu multe „of-uri” referitoare la faptul că indicatorii sînt cam mari, pe cînd acum fiecare interlocutor ne-a asigurat că ei vor fi realizați în întregime și chiar depășiți. E un fapt pozitiv, demn de subliniat.

VICTOR DOMȘA

În atenția lucrătorilor din agricultură:

Executarea lucrărilor de campanie — la un înalt nivel calitativ

În unitățile agricole socialiste se desfășoară o activitate intensă pentru executarea la nivel înalt a lucrărilor de campanie. Buna organizare a muncii în această perioadă a permis obținerea unor rezultate bune, cu toate condițiile climatice nefavorabile recoltărilor din ultimele zile. Pînă în prezent la grîu-secară s-a realizat stringerea producției în proporție de 45 la sută, iar treieratul în proporție de 30 la sută din totalul lucrării. În multe unități, printre care C.A.P. Ighisul Nou, Mediaș, Atel, Alma, Mercurtea Sibiului, Moșna, Apoldu de Jos, Acliu, Seica Mică — recoltarea grîului se apropie de sfîrșit. În aceste cooperative, consiliile de conducere, împreună cu specialiștii, au reușit să mobilizeze importante forțe manuale la recoltarea grîului, utilizînd, în același timp, la randamente ridicate, combinele aflate în dotarea brigăzilor de tractoare. Rezultatele de campanie la nivelul întregului județ puteau să fie și mai bune dacă și în C.A.P.-urile din Topolcea, Brușu, Stejeriș, Șăcel, Pelisor, Orlat, Noiștat, Merghindeal, Marpod, Gusu, Agnita, Amnas, Arpașul de Jos, consiliile de conducere ar fi acordat o atenție mai mare organizării muncii la nivelul brigăzilor. Se constată o mare deficiență combinele, presele de balotat paie, tractoarele nu sînt folosite în toate unitățile cu eficiență, deosebitul faptul că nu este urmărit concret fiecare agregat de lucru. De aceea, se impune ca și din partea conducătorilor I.M.A. să fie mai multă preocupare pentru sprijinirea muncii șefilor de brigăzi și a mecanizatorilor, pentru aprovizionarea la timp cu carburanți, lubrifianti, piese de schimb și alte materiale necesare. De asemenea, este necesar ca remediile în teren să fie cit mai ope-

native, pentru a se folosi din plin orice oră prielnică de lucru.

Dacă problema recoltării grîului este, în general, privită și tratată cu seriozitate, recoltarea fînătelor naturale nu se bucură de atenția cuvenită. Deși perioada înfloririi graminelor a trecut de mult și deci epoca optimă de recoltare a fînătelor naturale este de domeniul trecutului, costul și depozitul finului se desfășoară anevoie. Așa se și explică de ce s-au recolat fînurile naturale numai în proporție de 58 la sută față de planificare. În unități ca C.A.P. Arpașul de Jos, Cîrtișoara, Slimnic, Micăsasa, Ocna Sibiului, Mihăileni, Noul Român, Presaca, Chirpăr, Blăjeș, Buia, Dîrlos, Șorogîș, mai sînt imense (termenul nu este exagerat) suprafețe de fînăte naturale necosite. Nu este tolerabilă atitudinea președinților și inginerilor din aceste cooperative, care nu au asigurată baza furajeră nici în proporție de 50 la sută față de necesar.

Munca de campanie trebuie coordonată mai bine, forțele de lucru trebuie să fie folosite științific și la recoltarea furajelor, pentru că altfel se va ajunge la o situație foarte critică în iarnă. Nici problema completării necesarului de furaje prin cultivarea porumbului pentru siloz sau masă verde după orz, grîu, mazăre etc, nu se bucură de toată atenția cuvenită din partea consiliilor de conducere din C.A.P.-uri. În concepția unor președinți de cooperative își face tot mai mult loc ideea că „e tirziu cu semănatul porumbului”. O asemenea poziție este dăunătoare în cel mai înalt grad intereselor unităților, pentru că nu se vor asigura furajele necesare producției animalelor.

Nu mai pîrîm-o respectare strictă a indicațiilor tehnice și pîrîm-o organizare științifică a muncii în această perioadă, unitățile agricole socialiste vor reuși să rezolve operativ complexe probleme ale campaniei de vară. Se impune ca organizațiile de partid să sprijine mai eficient consiliile de conducere, prin analiza sistematică a situației lucrărilor și prin inițierea unor măsuri cu eficacitate maximă în înlăturarea lipsurilor semnalate; conducerea tehnică și administrativă să-și intensifice eforturile pentru o organizare exemplară a muncii, pentru folosirea cu randament sporit a forțelor de lucru de care dispune fiecare unitate.

Preț scump plătit neglijențelor

I.A.S. Ruja a recolat numai 92 hectare de grîu din suprafața totală de 880 hectare. Cele 28 combine ale întreprinderii au „reușit” să realizeze această suprafață în 6 zile de lucru! Care să fie cauza acestor rezultate ce nu sînt de natură să mulțumească pe nimeni? Din discuția avută cu inginerul Constantin Tristru, directorul întreprinderii, a reieșit că holdele sînt coapte în toate lanurile. Am făcut împreună o deplasare la ferma Meșu, unde părea că situația este mai îngrijorătoare. Și, într-adevăr, stadiul recoltării grîului la ferma din Meșu este cu totul nesatisfăcător. Cele patru combine ale fermei erau „trase pe dreapta”, se lucra, cu toate forțele, la repararea lor! Pe șeful de fermă Iosif Wolba l-am găsit într-o magazie, urmărin-d... execuția unei instalații de rețea electrică. Oare acolo era locul șefului de fermă? Organizarea defectuoasă a muncii la ferma din Meșu s-a concretizat și în începerea recoltărilor în lanul de grîu cu o producție mai mică, în timp ce tarlalele cu producții deosebit de bune au fost lăsate... pentru mai tîrziu.

Manifestînd o indiferență totală față de folosirea utilajelor de campanie la capacitatea lor maximă de lucru, șeful de fermă de la Meșu a „transmis” sarcinile sale muncitorului Mihai Hîgheș, care... face și el ce poate! Cu toate că se cunoștea situația mai dificilă de la ferma din Meșu (unde nu există nici un cadru cu pregătire superioară sau medie), conducerea întreprinderii nu a acordat atenția cuvenită acestei stări de lucruri. Această situație critică se repetă după cum am văzut negativ asupra organizării muncii în ferma rezultatul în 3 zile de lucru, patru combine au recolatat grîul de pe suprafața de 11 hectare! Este un preț scump plătit neglijențelor în organizarea muncii din campanie.

G. GHEORGHE

Îți mulțumesc, tovarășe Frățilă!

La sediul comitetului de partid, față în față cu tovarășul Frățilă, un tînar al cărui ochi trădează abia ieșirea din adolescență, am avut senzația acută a unui moment de panică. „Vă spun drept, sînt aici abia de două zile, nu s-pe deplin familiarizat... Să încerc, să caut. Să-l luăm, să zicem, pe tovarășul Seiceanu. Excelent muncitor, comunist, pasionat, mi se pare și inovator, categoric a VIII-a. Așa l-am cunoscut pe Vasile Seiceanu, un bărbat de 33 de ani, înalt, spătos, cu un zîmbet bonom în colțul buzelor. Nu are nimic neobișnuit. Abia dacă privea neastîmpărată se oprește asupra-ți o vreme clipocind nerăbdătoare. Ai atunci impresia unei ironii ascunse în dosul sprincenelor parcă somnolente. În asemenea felii de clipă, celebrul Sveik transpare din negura amintirii.

... Am terminat profesionala în 1952. De atunci lucrez aici, la „Balanta”. Am trecut prin toate categoriile de calificare. A VIII-a o voi da curînd. Am crescut obișnuit ca muncitor, lupînd cu baremurile... Am lucrat la ajustări, apoi la montaj (Frățilă: „Aici lucrează cei mai pricepuți lăcătuși”). Am asamblat bazele de diverse mărimi de la 5

la 200 tone. Acum lucrez la montajul utilajelor textile recent asimilate (Frățilă: „Munca aceasta presupune o finete de giuvaergiu, o stăpînire perfectă a tainelor meseriei”). Am primit insigna jubilară pentru cinci ani consecutiv de frunță în producție și Medalia muncii.

Imi place să lucrez la utilaje și mecanisme noi. Cînd nu mă descurc, caut, citesc, mă interesez pînă aflu... Ion Munteanu, coleg de atelier cu Seiceanu vreme de 5 ani, maistru Silviu Cîrnăș nu-mi dau detalii mai substanțiale. Cîteva epitețe, meru acesalei, se însușie în relatarea amîndurora: priceput, harnic, bine pregătit, cu o înaltă conștiință socialistă, disciplinat, atașat colectivului, bun familist.

Trăsăturile relevante compun un portret care nu trece peste granițele obișnuitului. Nimic eroic, nimic șocant. Ca Seiceanu, mă gîndesc, sînt alte sute de muncitori de aici. Nu-mi rămîne decît să recern cele auzite. Poate că totuși...

Modestia de care dă dovadă Seiceanu e dezarmantă. N-a pomenit de cele 4—5 inovații cu zece de mii de lei economisite. Abia la intervenția tovarășului Frățilă imi dezvăluie ceva. Explicația lui banală: „Dacă vezi de mii de ori un me-

canism, o piesă, o mișcare, TREBUIE să te gîndești că s-ar putea face mai bine, că s-ar putea confecționa mai rapid, mai simplu, cu eforturi bănești reduse. Și atunci cauți, realizezi”. După opinia lui Seiceanu o inovație e o nimică toată, ceva care se naște aproape fără eforturi. Nimic despre nopți albe troienite de gînduri, nimic despre cutanța și

spiniile care peeculuesc orice pionierat, nimic despre clipele rare ale unei inspirații. Totul domol, sigur, ferm.

Nu mai știam ce să-i cer omului aceluia potot în mișcare, în care bănuim o mină de prețioase însușiri muncitorești. Afîind că lucrează la niște complicate subsanșamble textile m-am gîndit să pedalez pe un aspect ce trebuia să-mi confirme presupunerea că am în față un om al unei arzătoare pasiuni. Și nu m-am înșelat. Omul era deja un specialist la montajul basculelor. Era trimis peste tot la beneficiari. Purta în inimă dragostea dar mai ales grija pentru prestigiul uzinei. A apărut noul, însă, concretizat în cerința unei reprofiliări. Seiceanu a fost unul din cei dintîi între pionieri. Aceasta era și dorința lui: să lucreze la mecanisme noi, să le cunoască, să le stăpînească. A montat rațiere pentru lină și bumbac, adevărate

inimă ale războaielor de țesut purrînd girul prestigioasei „Unități” clujene. Același impuls spre nou i-a minat sufletul cînd a lucrat la prototipul mașinii de canetat. Dacă, peste puțin timp, aceste utilaje le vom produce noi și nu le vom mai importa, la economia de valută va fi contribuit și pricepera modestului dar pasionatului Seiceanu. Mi-a vorbit despre acest adevărat robot ca despre un copil drag. Abia aici undă dragostei de meserie și-a găsit expresie în relatare. Căldura unei pasiuni teribile răzbătea nestăvilit în voce, în gest, în privire. Omul acesta trăia, la cel mai înalt diapazon, reușita colectivului. Voiam să-l mai întreb ceva despre participarea la problemele esențiale ale uzinei. În acel minut am avut siguranța că viața lui Seiceanu se confundă cu pulsul uzinei. Eiu al ei și stăpîn, Seiceanu, omul acesta fără nimic frapant în conduită, mi se revela un comunist integru și lucrat acesta era suficient. Căci, există oare ceva mai apropiat de eroism decît această excepțională trăire, implanțată adînc în frîmîntările obștii?

Intuiția ajunsă la acest pisc al demnității și personalității umane mi se pare satisfacția maximă a unui care conștează cotidianul. Iată pentru care fapt îți mulțumesc, tovarășe Frățilă!

Vizita delegației de activiști ai partidului comunist Bulgar

Ieri la prînz a sosit la Sibiu o delegație de activiști ai Partidului Comunist Bulgar condusă de Ganka Zlatinova, membru supleant al C.C. al P.C.B., secretar al Comitetului raional Kirco-Sofia al Partidului Comunist Bulgar, care la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în schimb de experiență în țara noastră în probleme ale culturii de masă.

Delegația a fost întîmpinată de tovarășii Richard Winter, secretar al Comitetului județean Sibiu al P.C.R., și Maria Fanaș, președinta Comitetului județean de cultură și artă.

În cursul după-amiezii, delegația a vizitat Muzeul Brukenthal și principalele monumente istorice din orașul Sibiu.

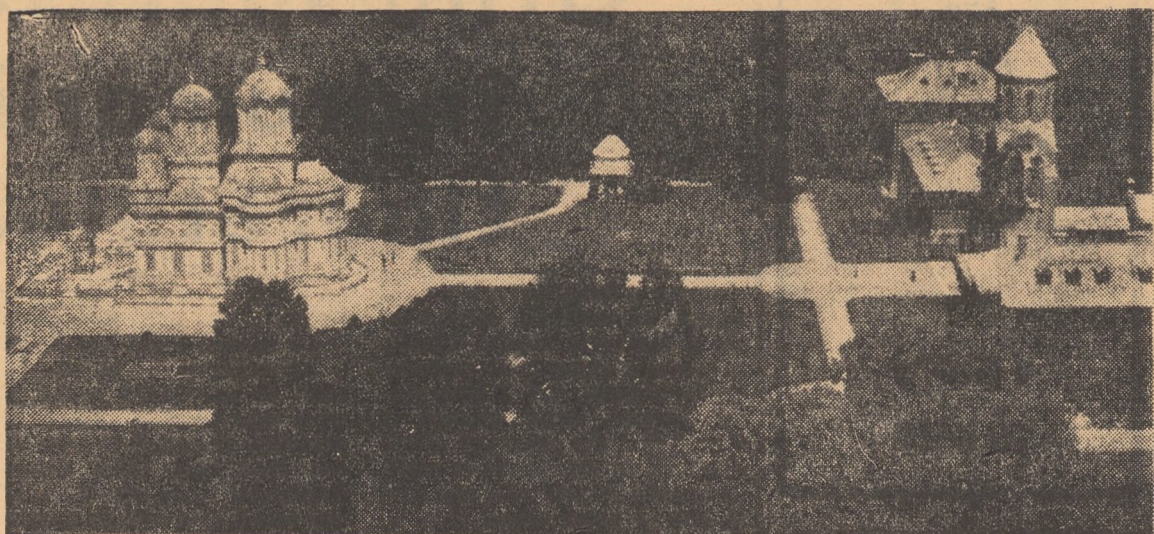
Vizita delegației tineretului comu- nist din Venezu- ela în Sibiu

În ziua de 18 iulie, anul curent, o delegație a tineretului comunist din Venezuela — care la invitația C.C. al U.T.C. ne vizitează țara — a fost oaspete de onoare al Comitetului județean U.T.C.

Delegația a vizitat I.A.S. Dealul Ocnei, Muzeul Brukenthal și parcul Dumbrava.

În timpul șederii în Sibiu, între delegație și activiști ai Comitetului județean U.T.C. a avut loc un schimb de păreri în legătură cu munca și activitatea tineretului din ambele țări.

I. CREȚU

Vedere din elicopter a minăstirii Curtea de Argeș

sport...

HANDBAL Prima ediție a „Cupei ziarului „Hermannstädter Zeitung”

Pentru a stimula dezvoltarea handbalului masculin din județul nostru, ziarul local organizează duminică un turneu futsal, dotat cu Cupa „Hermannstädter Zeitung”. La acest turneu iau parte reprezentativele orașelor Mediaș, Agnita, Cisnădie și Sibiu. De remarcat faptul că fiecare reprezentativă folosește jucători originari din orașele respective, care în prezent activează în alte echipe din țară. De pildă, la echipa Agnita vor participa Olimpiu Savu de la

Steaua și Olimpiu Chișu de la Rapid București, la cea a Sibiuului Virgil Oană de la „U” Cluj, iar la echipa Mediașului — Holger Schwartz tot de la „U” Cluj și alții. Această competiție se desfășoară pe terenul sibian Lucăcești în sistemul turneu-fulger (două reprize a câte 20'), după următorul program: începând cu ora 9, Agnita — Cisnădie, Sibiu — Mediaș și Cisnădie — Mediaș, iar de la ora 16, Agnita — Sibiu, Sibiu — Cisnădie și Mediaș — Agnita.

FOTBAL Înaintea „Cupei de vară”

Duminică, patru echipe din județul nostru (Metalul Copșa Mică, A.S.A. Sibiu — divizia C, Gaz metan Mediaș și C.S.M. Sibiu — divizia B), constituind o grupă, iau startul în „Cupa de vară”. În vederea acestei competiții, joi după-amiază, pe stadionul sibian Voivodă, au avut loc două partide amicale. În deschidere s-au întâlnit echipele sibieni de divizia C, A.S.A. și Progresul. Au învins militarii cu 2-0 prin punctele realizate în cea de-a doua repriză de către Radu și Dinulescu. Iată jucătorii care au evoluat: Progresul: Hizo, Buzatu, Greavu I., Dragoman, Nedelcu, Boaru, Nistor, Topay, Ionaș, Tudor, Ivan, Drăghici, Bobolot, Popa, Greavu II., Beșta și Giușcă. A.S.A.: Velicea, Crăciun, Gibbea, Oprică, Munteanu, Căluș, Blaj, Radu, Dinulescu,

Ghimbas, Chivoiu, Guran, Cotosaci, Baicu. În jocul vedetă C.S.M.S. a întâlnit pe Metalul Aiud, participant în divizia C. Partida, dar mai ales terenul greu, desfundat, care a pus la încercare pe jucători, a constituit un bun prilej de verificare a gradului de pregătire. Deși n-a contat rezultatul, până la urmă sibienii au învins cu 3-1 (1-1). Pentru învingătorii golurile au fost realizate de Laufceac, Schwartz și Stoicescu. C.S.M.S. a folosit formația: Coman (Măteuță, min. 46) — Zaharia, David, Rătscher (Mihai, min. 46), Lazăr (Nunu, min. 46) — Mutiu (Laufceac, min. 46), Flichici — Schwartz, Stoicescu, Laufceac (Unguroiu, min. 46). Kiss. GH. TOPIRCEANU coresp.

PE TERENURI

Volei: Astăzi, pe terenul Școlii sportive din Sibiu, începând cu ora 18, se dispută cel de al doilea joc amical dintre loturile de tineret (feminin) ale R. S. România și R. P. Bulgaria.

Box: Tot astăzi terenul sibian Lucăcești, cu începere de la ora 18,30, găzduiește gala amicală de box dintre pugiliștii de la C.S.M.S. și Constructorul Hunedoara.

Un eficient schimb de experiență

Grupul școlar petrol Mediaș a găzduit în zilele de 12 și 13 iulie a.c. lucrările consfățuirii directorilor de școli din rețeaua Ministerului Petrolului.

Lucrările consfățuirii au fost conduse de tovarășul inginer Vasilescu Adrian, directorul Direcției învățământului din Ministerul Petrolului, și au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, inspectori din Direcția învățământului, directorii școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate din rețeaua școlară a Ministerului Petrolului.

Referatele prezentate de conducerea școlilor au fost axate pe problemele instruirii practice și muncii educative în școlile de specialitate. Tematica stabilită, conținutul materialelor și discu-

țiile purtate au fost deosebit de interesante și au permis un larg schimb de experiență între participanții la consfățuire, asigurând popularizarea și generalizarea rezultatelor pozitive obținute de unele școli în cea mai importantă sarcină care stă în fața învățământului de specialitate — pregătirea tinerii generații pentru munca productivă, pentru viață.

Lucrările consfățuirii au avut un deosebit efect stimulatoriu pentru conducerea școlilor participante, fiecare plecând cu dorința de a asigura o bază materială corespunzătoare, necesară obținerii unor rezultate calitativ superioare, la nivelul cerințelor actuale ale statului nostru socialist.

Prof. P. GHIBU

La o ședință „extraordinară”

Nici nu vă imaginați ce soartă tristă au cratițele. Și asta pentru simplul motiv că n-ați fost niciodată în... smălțul lor. De fapt cu atât mai bine pentru dumneavoastră. Să nu credeți însă că viața lor ar fi de amară s-ar datorita faptului că sînt ținute pe foc. Nici pe departe. La flăcări le merge foarte bine. Cam așa cum ne place nouă cînd facem plajă.

Dar ca să nu mă iau cu vorba, am să vă spun toată tărășenia. Picăsem într-o seară în Mediaș. Era destul de târziu cînd voiam să trec prin piață. Pe deasupra mea trecu ceva rotund, ca un fel de farfurie zburtătoare, vijind. Ateriză lângă un chioșc cu răcoritoare.

— Credeam că nu mai vii! — se auzi din umbră o voce hodorogită.

— Vai, dragul meu Castronel! Abia am ajuns. Închipe-te-ți că-mi pierdusem o toartă chiar înainte de a-mi lua zborul. Dar spune-mi mai bine ce se mai aude pe la voi!

— Ei! Ce să fie? Păi s-a ținut ședință... Dar mai bine să ne grăbim la adunarea voastră. Am să vă povestesc acolo.

Între timp eu mă apropiasem de chioșc. Dialogul de mai sus se purta între o cratiță mare cît toate zilele și un castron.

— Ce-o fi cu asta? — întrebă cratița. N-o fi de la „Emailul roșu”? — Nu! — răspunse castronul. N-ar strica însă dacă l-am lua cu noi.

— Și nici nu mai știu cum m-am pomenit în chip de cearcă, undeva, într-un loc necunoscut, printre mii de vase din tablă.

— Cine mai e și asta? — strigă un castron uriaș cu smălțul pe jumătate sărit, care sta cocoțat pe o ladă.

— Să-i tragem o chelbăneală! se repeză mai toate vasele zdrăngă-nindu-și tinichelele.

— Lăsați, suratele, acum! Ascultați mai departe! Cum spuneai, nu vă mai vrea nimeni. Cei cărora le-ați fost trimise spun că sînt de proastă calitate. Cei care v-au făcut și expediat vă reneagă. Zic că găzduirea voastră aici, precum și bilețul de întoarcere i-ar costa peste un milion de lei.

— Vrem acasă. Vrem la Mediaș! — Degeaba vă agitați! Nu faceți decît să vă descojiți și mai rău de bruma de smălț care v-a mai rămas. Astfel sînd lucrurile, cei din conducere au hotărît să renunțe la voi.

— Nu admitem! Vrem să trimitem o delegație la director.

— Ba nu! La inginerul șef Eduard Paur.

— Prea târziu. L-au scos din funcție. Chiar din cauza voastră. Cică el ar fi vinovat...

— Cum așa? Atunci de ce n-au analizat și munca celorlalți din a căror cauză pătimim? E vorba de serviciul producție, atelierul de proiectare, serviciul C.T.C., laboratorul...

— Ușurel! Cu răbdare... Așa au zis. Cică nu e bine să se priească.

— Ce mai tura-vura? — se răzoi castronul de pe ladă. Îl trimitem pe musafirul nostru în solie. Dacă nu se rezolvă situația noastră, adică să țin și noi că e laie sau bălaie, mergem cu toții la conducerea fabricii și-apoi va fi...

N-am apucat să aud sfîrșitul frazei. Unul dintre vase mă izbise cu toată puterea, de-mi sărise smălțul, făcîndu-mă să zbor. Cînd mi-am revenit, m-am trezit în birou, ținîndu-mă de coapsă. Și ca să evit o invazie a celorlalte mii de vase la întreprinderea cu pricina, am pus mîna pe stiloul lui scriu conducerii acestei fabrici. Eu mi-am îndeplinit misiunea. Mai departe să se descurce. Și vom vedea cum au rezolvat-o...

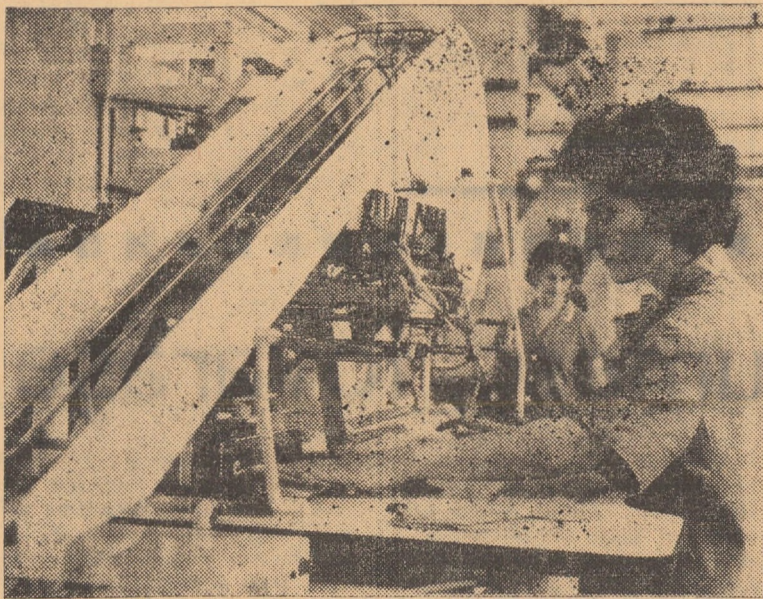
MARIN NIȚĂ

Foileton

— Hooo! — interveni cratița din piața Mediașului, punîndu-și toartele în... briu. Mai bine să-l tragem ca pe un oaspete. Poate așa are să ne-înțeleagă pîsul. Dar mai întâi să-l ascultăm pe Castronel.

— Surate cratițe, oale, cearcine și ibrice! La noi în fabrică, la „Emailul roșu”, se vorbește de mult despre voi. Au sosit niște hîrți, s-au dat telefoane. Ce mai! Soarta voastră a fost și mai este discutată acolo. S-au aflat multe. Că voi ați fost expediate unui cumpărător și că valorăți peste două sute șaptezecine de mii de lei. Că n-ați fost bine smălțuite și ambalate. Că destinațul vă refuză.

— Așa e! Așa e! Stăm părăsite de un car de vreme. Nimeni nu ne vrea.

Ambalarea ciorapilor de damă din fire sintetice se efectuează în prezent cu ajutorul unor mașini automate. Prin introducerea acestor utilaje moderne la fabrica „7 Noiembrie” au fost eliminate o serie de deficiențe calitative

Foto: Fred NUSS

Privind copiii — vedem chipul părinților!

Rîndurile ce urmează le-am scris din dorința de a da de gîndit aceluia care n-au asigurat permanent condiții optime pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și care — nefiind încă prea tîrziu — pot interveni pentru echilibrare, frînare, normalizare.

Prezentăm astfel un caz, din nefericire nu izolat, însă am dori ca relatarea lui să folosească, să ridice probleme și să trezească preocupări. Iuliu Lup și Lina Bortean, se hotărîseră eu ani în urmă (determinați oarecum de nașterea lui Dumitru) să se căsătorească, să formeze o familie. Nimic deosebit, ci firesc și logic. În aceiași familie s-au născut mai tîrziu încă două fițe, Maria și Marcela, dar neînțelegerile dintre părinți, determinate de relațiile extraconjugale întreținute de ambii soți, precum și consumul exagerat de alcool, au dus la certuri violente și scandaluri scabroase.

Copiii, fără voia lor, martori muți, au înregistrat toate scenele și cele mai mici amănunte de comportament desfasurate direct sub ochii lor sau în cel mai fericit caz în camera alăturată.

În această mică celulă a societății, cei trei copii au crescut fără dragoste, liniște și elementare îngrijiri igienico-sanitare. Au fost priviți mereu ca simple anexe și, deseori, ca obstacole în declanșarea frivolităților. Viața dezorganizată și neechilibrată dusă de familia Lup a zdărnicit copilăria, dezechilibrînd mai întîi pe Dumitru, care începu să întrerîne legături cu diferiți indivizi rătăciți și să vagabondeze; apoi pe Maria, al cărei comportament a depășit orice limită. Bine ar fi ca Marcela — ultimul copil — să învețe din exemplul negativ al fraților ei.

Părinții au încercat să readucă pe cei buni copii, însă n-au reușit deoarece își pierduseră întreaga personalitate, onoare și puterea exemplificării pozitive. Orîndind copiii acestei familii își puteau argumenta faptele, aruncînd în fața părinților propriile lor păcate.

Soții Lup n-au mai putut stăvilii porciunile copiilor. Au intervenit însă factorii străini de familie — organele de miliție și tutela — care l-au reîncadrat pe Dumitru în rîndul oamnelor. Mai deîntîi este cu Maria (16 ani), care în august 1965 (avea doar 13 ani) și-a părăsit casa părintească și, după o lipsă de 11 zile, a fost găsită de organele de miliție. De atunci vagabondajul s-a repetat

mereu, a depășit adesea două și trei luni, demonstrînd că Maria și-a însușit „experiența” părintească: frivolitate, nestatornicie și consum de alcool. Urmarea — de altfel firească — în asemenea împrejurări — a fost nașterea lui Adrian (martie 1967). Se credea că mica ființă va pune stăvilă în alergările tinerii mame, că va trezi sentimente deosebite, firești, dar el nu a schimbat cu nimic viața minorei Maria Lup.

Adrian a fost predat Casei copiilor din Sibiu, însă mama nu-l vizitează de loc, nici acum (are 1 an și 4 luni) cînd poate ar simți nevoia unei mîngăieri materne, cînd știe să-și îmbrățișeze mama, să se bucure de prezența ei. În schimb bunicul, în

plîngeam în curte sau dormeam pe la vreo vecin căruia i se făcea milă de noi. Acum plecîndă m-am obișnuit, îmi place mult să beau și să dansăm.”

Avem în față o realitate dureroasă și obositoare — rodul unei vieți opace, fără armonie, fără idealuri.

Firesc, omeneste, se ridică întrebarea: cine-i de vină? Răspunsul vine de la sine și acuză. Acuză pe Iuliu Lup și Lina!

Copiii, lipsiți de supraveghere, supuși unui tratament neomnesc, privați de bunuri materiale strict necesare (Iuliu Lup cheltuia enorm pentru băutură), au plecat să caute mai multă omenie, hrană și căldură sufletească, însă — neîndrumați și necălăuziți — s-au prăbușit. Ei, părinții, n-au încercat să cîștige încrederea copiilor, să creze climatul de încredere și respect reciproc, nu și-au controlat copiii, pregătînd în felul acesta inevitabila catastrofa.

Avem deci în față chipul unor „părinți” care — cu nepăsare și indolență — au servit în mod cit se poate de brutul florile copilăriei lui Dumitru, Mariei și Marcellei. Privind deci chipurile acestor copii, vedem pe cele ale părinților lor.

P. ȘERB

Pe teme de educație

permanenta lui stare de ebrietate, îl vede, îl adoră și-l cere. Lucru irealizabil — bănuim. Noua ființă nu-i poate aparține; ea este a societății și copilul va fi crescut de colectivitate. Dacă pe propriul lui copil nu și-l-a putut crește onorabil, va avea el atunci puterea să crească altfel nepotii? Ancheta noastră răspunde negativ. Casa nelastă pentru propriii lui copii nu va putea găzdui nepotul.

Este din nou nevoie de intervenția celor din afara familiei Lup, care-i vor încerca influența spre a reda societății și pe Maria, așa cum cu ani în urmă au procedat în cazul lui Dumitru.

Vor încerca mai întîi medicii ca să-i restabilească Mariei sănătatea puternic zdărnicită, apoi psihologii și în cele din urmă serviciul forțelor de muncă, care de altfel a mai încercat să o încadreze în procesul de producție, însă de fiecare dată, în drum spre întreprinderea indicată, Maria avea „norocul” să-și întâlnească „prietenii” ce o derutau, lînd-o cu ei.

Copil plăcut și sincer, Maria își recunoaște răătăcirile, dar pe bună dreptate afirmă că a plecat de acasă (1965) „deoarece căutam liniștea; tata în dese lui stări de beție ne maltrata îngrozitor. Noaptea întregi

azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 4 h și 49 m și apune la 19 h și 54 m. Vreme instabilă la început, apoi în ameliorare. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla potrivit, din sectorul nord-vestic. Temperatura minimă va fi cuprinsă între 12 și 14 grade, iar cea maximă va oscila între 21 și 25 grade.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Zoltán Kárpáty (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00 și 21,00); VICTORIA: Bomba de la ora 10,10 (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINE-

azi...

RETULUI

Trei grăsuți (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); INDEPENDENȚA: Cerul începe la etajul III (orele 11,00; 14,30; 18,30; 20,30); 7 NOIEMBRIE: Recompensa (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00; 20,00); MEDIAȘ: PROGRESUL: Un dolar găurit (orele 9,00; 11,15; 14,30; 16,30; 19,00; 21,15); TINERETULUI: Eroii de la Telemark (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Două bilete la matineu (orele 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNĂDIE: POPULAR: Răzbu-narea haideucilor (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 Mai: Certificat de naștere (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBĂVENI: 7 NOIEMBRIE: Răpirea fecioarelor (orele 18,00; 20,00).

azi...

OCNA SIBIULUI: Zece negri mititei (orele 17,00 și 19,00). APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: Blestemul rubinului negru (orele 17,00 și 19,00). BAZNA-BAI: Muzicantul (orele 17,00 și 19,00).

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00 (programul I); 7,30; 8,30; 10,00; 12,00; 18,55; 0,55 — 1,00 (programul II).

Radiojurnale: 5,50; 13,00; 16,00; 18,00; 22,00 (programul I); 14,00; 17,00; 23,00 (programul II). Emisiuni literare: 8,25 — Moment poetic. Album liric suedez; 14,14 — Căltorie în istoria civilizației; 17,15

257 de ciștiguri în autoturisme

mărcile Fiat 1800, Fiat 125, Fiat 124, Renault 16, Moskvici, Renault 10 și altele acordate de C.E.C.

Casa de Economii și Consemnațiuni informează pe titularii libretelor de economii cu dobîndă și ciștiguri în autoturisme că tragerea la sorți, pentru al doilea trimestru al anului curent, a acestor librete, va avea loc la data de 29 iulie 1968 în Capitală. La această tragere vor fi acordate 257 de autoturisme din mărcile: Fiat 1800, Fiat 125 și Fiat 124, Renault 16, Moskvici, Renault 10, Renault Dauphin Gordini, Skoda și Trabant.

După cum se știe depunătorii care economisesc pe aceste librete beneficiază, pe lîngă ciștigurile în autoturisme, și de dobînzii anuale. Totodată, ei se bucură și de avantajele generale ale păstrării economiilor bănești la C.E.C., garantarea de către stat a sumelor depuse, păstrarea secretului privind numele depunătorilor și operațiunile efectuate, scutirea de orice fel de taxe și impozite a depunerilor, ciștigurilor și dobînzilor.

Uzina „AUTOMECANICĂ” Sibiu

angajează de urgență:

— două dactilografe

Informații suplimentare se dau la serviciul personal al uzinei telefon 15090.

Uzina „Balanța” Sibiu

angajează de urgență:

— lăcătuși

— lăcătuși mecanici de întreținere

— strungari pentru strunguri universale și de precizie

— frezori universali

— rectificatori (plan și rotund).

De asemenea, mai angajează muncitori necalificați pentru calificare la locul de muncă în meseria de lăcătuși.

Condiții de angajare: 7—8 clase elementare.

Întreprinderea de construcții metalice și prefabricate

ICMP — BUCUREȘTI — SECȚIA CRISTIAN

angajează:

— 2 sudori electrici categoria B 3—6

— 2 electricieni categoria B 4—6

Informații suplimentare la sediul secției Cristian sau telefon 5 Cristian.

Întreprinderea comercială de stat metalo—chimice Sibiu

anunță întreprinderile și instituțiile din județul Sibiu că preia, conform ordinului nr. 940, spre valorificare aparatele de radio și televizoarele precum și accesoriile lor la magazinul „Consignația” din str. Avram Iancu nr. 8. Informații suplimentare se pot cere la telefon 13171

Întreprinderea 10 instalații Brașov

angajează

sudori, tinichigii și instalatori de apă, canal și încălzire pentru șantierul Combinatului de industrializarea lemnului Sebeș-Alba. Informații la telefon 13679 Sibiu.

recrutează

elevi absolvenți a 8 clase elementare pentru ucenicie la locul de muncă în meseria de tâmplar.

Inscrierile se fac pînă la data de 31 august 1968 la biroul personal al întreprinderii, din Sibiu str. Rîului nr. 23 telefon 13555.

TELEVIZIUNE

17,30 Pentru copii: Lanterna magică.
18,00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă.
18,30 Mult e dulce și frumoasă — emisiune de limba română.
19,00 Pentru școlari: „Cupa de ciocolată”.
19,30 Teletinutul de seară.
19,50 Buletinul meteorologic. Publicitate.
20,00 Tele-enciclopedia.
21,00 Vom reveni peste... 6 luni! Drumul unei sesizări.
21,10 Film serial: „Campionii”.
22,00 Spectacol de închidere a celui de al IV-lea Concurs internațional de balet „Varna '68”.
23,00 Teletinutul de noapte.
23,15 Închiderea emisiunii.

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

Odissea unui manuscris de Eugen Ionescu

Nu-mi amintesc bine: era în toamna anului 1936, în primăvara lui '37? Ploua mărunț, prănzuitor, Cerul înăbușea metropola sub norii reci și grei. Calea Victoriei părea o uliță din lacustre ere. Oamenii rebegiți, împovărați de viață, se strecurau cu hainele îmbibate de apă, pe lângă ziduri. Am stat un timp pe bara de aramă care apăra vitrinele „Capiei”, împreună cu poetul Teodor Scarlat care, pe acea vreme, „ducea” secretariatul de redacție al „Revistei scriitorilor și scriitoarelor”, dirijată în stil femeiesc de Aida Vrioni. Lângă noi, dărmat de boală, poetul Artur Enăscu, cu un tic nervos, absent și înșingurat, scuipa „peste omenie”, cum remarcase amărît Teodor Scarlat.

— Ai ceva bani? m-a luat scurt poetul.

— Cinci lei.

— Și eu am cinci...

Am chibzuit. Dacă intram la Capia, cei zece lei însemnau două șvaruri. Mai bine mergeam alturi, la automatul „Herdan”, ne-am zis, și luăm doi țapi cu bere.

La o masă cu mobilier de păpuși însemnase o discuție despre soarta literaturii... tinere (eternul subiect), pe care o vedeam în cele mai cenușii culori. Atunci a intrat Eugen Ionescu, și el plouat, și el trist ca și vremea rămasă dincolo de ușă, în stradă. A luat și el un palnar cu bere și s-a așezat lângă noi, înghesuit.

— Cum merge maestre? — l-a întrebat împuns Scarlat pe autorul Rinocerilor de mai târziu.

— Anapoda, ne-a răspuns cu un singur cuvânt.

— Ar fi să te bucuri, am observat eu, este ceea ce dorești.

— Dar eu doresc o răsturnare... logică, a răspuns prompt. Acum nimeni cu logica ilogicului nu ne putea lăuda.

O vreme nimeni n-a mai vorbit. Târziu, Eugen Ionescu a dezlanțat un debit verbal pe care n-am să-l uit. Suna cam așa:

— Am fost la Universal literar cu manuscrisul ăsta (soase din buzunar vreo 12—14 file scrise aruncat — scrisul lui — pe care le sugruma în pumni). Nu vor să-mi publice. Zic cum că de e-i am înjurat pe colaboratorii revistei (apărua cartea NUI în care erau fofecați toți scriitorii cu reputație pe atunci, începând cu Argeșii și sfârșind cu Eliade) și publicarea mea i-ar îndepărta pe toți de revistă, ceea ce „patronul” nu dorea în nici un caz. Mă, a adăugat el înfuriat, adevărul e dogmă. Dar eu sint stăruitor de dogme. Mă confund, mă înec în dogme. Fizica e imuabilă, tot dogmă e. Toate sint adevăruri și toate mă ucid. Vorbea înfricoșat și înfricoșător. Furios, uluit, a zvrilit manuscrisul într-un coș de hirtii care era pe aproape. Scrisul meu nu lustruiește pantofii domnilor de la revistă... Scrup pe ei... Nimic nu e bun pe lume; nimic, în afară de noi. Dar noi sintem „în afară” și ne îmbolnăvim de propriile noastre vedenii...

— Așa, așa, s-a aprins și Scarlat. Noi nu înghenchem în afara noastră; numai în noi.

M-am aplecat, am adunat filele zvirlite în coșul pentru hirtii și, furiaș, le-am vîrît în buzunar. Așă le-am citit și m-am entuziasmat. În multe zile am citirea acelor pagini mi-a procurat plăcută senzație că posed un lucru realizat. Dar cum totul se consumă, chiar și senzațiile, mai apoi am vîrît filele acelea într-o carte și le-am uitat. Au trecut ani grei de viață, de visuri, de necazuri și bucurii. Aflam sporadic de ascensiunea uluitoare a lui Eugen Ionescu și mă bucuram. Iată, îmi spuneam, nu toate adevărurile ucid, cum prohodea el atunci, în după amiaza, aceea baco-viană.

Prin 1963—64 eram la Ludogul Sibului. Aveam în podul casei niște cărți părăsite acolo în timpul războiului. M-am gândit să le trîez și ce mi-era necesar să iau cu mine. Într-una din cărți, Mărturia unei generații de Aderca, am găsit filele uitate din 1937. Erau vechi, îngăbenite, răscoapte, dar textul lui Eugen Ionescu se arăta proaspăt, înviorător:

Inedite

„Pentru a locui în mirare, să-mi dau întotdeauna seama că nu știu nimic, că sint în afară de lucruri deși în mijlocul lor, că totul este îngrozitor de obscur, — și că trăim și facem, pentru că uităm că sintem în afară de toate.

Să-mi spun și să gîndesc cu intensitate că trăiesc și că nu știu ce e asta. Adică: să fac un efort constant de a submina cotidianul, ocupațiile (a fi ocupat sau a fi absent, a fi prins de altceva) tot ceea ce acoperă uimirea. Trăirea, bucuria, suferința, participarea te îndepărtează de tine însuși, te aruncă într-o logică a istoriei și a oamenilor. Să te degajezi în fiecare clipă de ele, să te poți despărți de tine, să privești și să te privești în afară de lucruri, ca să reîntri în miezul lor, în misterul lor de neînțeles.

De fapt, a fi uimit înseamnă, desigur, a fi tot în afară — sintem mereu în afară — dar și a fi la începutul despărțirii noastre de unitatea din care sintem rușiți, înseamnă a fi la frontiera inițială de unde pornesc sensurile umane, logice, istorice. Lăsînd în urmă istoria, este, uimit, la porțile misterului; pierzi înțelesul istoriei, și te apropii de celălalt.

„Izolînd un lucru, tindem să-l legăm cu legăturile lui de dincolo, care desfigurează sensurile obișnuite, superficiale. Noi nu putem realiza legătura, dar putem sta acolo unde legătura lipsește (absența ei e o chemare, e o prezență) și unde sensurile actuale se dizolvă. La margine”.

„E destul să privești cerul (într-o noapte cu stele, fără lună) — și brațele îmi cad în jos de nepuțință, de tristețe.

Dacă oamenii ar privi mai des cerul și foarte atent, ar muri de disperare și umilință. Putem trăi fiindcă îl uităm. Nu ne interesează numai, ne înspăimîntă, ne înnebunește, ne sfîșie”.

„E nou ceea ce nu se schimbă niciodată. E vechi tot ceea ce se renovează. Așezările istorice sînt vechi pentru că se simte nevoia să fie renovate, adică să pară mai puțin vechi decît sînt (vechi, uzate, bătrîne; și mai au timp să se uzeze și mai puțin încă, pînă ce n-au să mai fie bune de nimic. Atunci, din nou le va face bunul Dumnezeu sau...)”.

„Baudelaire este unul dintre primii moderni care au încercat să afirme omul și să-l reintegreze în unitatea superioară a frumuseții. Sfîrșirea individuală, pentru întregirea într-o unitate superioară, în absolut, a încercat-o și Mallarmé aproape în același timp cu Rimbaud.

Baudelaire, Rimbaud, Mallarmé au eșuat, firește. În definitiv, încercarea lor era o încercare de minuire cu mijloace personale, laice. Totuși, cei trei poeți au fost înși de o convîrsitoare anvergură. În Franța, abia acum încep să fie cunoscuți, la noi ei sint cu totul necunoscuți”.

Manuscrisul acesta intitulat Pagini rupte din jurnal” a năvălit lumina tiparului pentru că lumea aceea nu îl suportă. Nu știu dacă în versiunea franceză sau a Jurnalului aceste pagini sint cuprinse și nu știu dacă, de atunci, vor fi putut să apară undeva. Mai țirz voi încerca să public întregul text care, răbdător, a așteptat, într-un pod al unei case de țară, mai bine de un sfert de veac.

LADMISS ANDRESCU

* Manuscrisul te află deus la Muzul literaturii române de pe lângă Uniunea Scriitorilor din R.S.R., mapa Ladmiss Andreescu.

Moment folelorie

Doină, cîntec drag

Doină, doină, cîntec drag,
Cînd dă frunza verde-n
tag.

Cu time ies pe hotărî
Să văd tractoarele cumară,
Cum ară ogoarele

Pe toate cîmpurile.

Frunzuliță de alun,

Cu doina sint prieten bun

Și o cînt oriunde sint

Că mi-i drag acest pămînt.

Azi nu mai are răzoare

Și-i arat de tractoare,

Pe pămîntul fără batouri

Crește bobul greu în lăunuri

Doină, doină cîntec drag,

Sub al partidului steag,

Satele ne înfloresc,

Tara e mîndră grădină

Viața ni-i numai lumină.

Mureșul dac-ar vorbi

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

Mureșul dac-ar vorbi,

O expoziție prolixă

Cu intermitențe, într-o atmosferă de nemeritat anonim, în saloanele muzeului Brukenthal s-a aflat deschisă expoziția de vară a artiștilor plastici din județul nostru — una dintre cele mai proeminente manifestări publice organizate sub egida filialei locale a U.A.P. Ea a regnat, ca-n fiecare vară, lucrările cele mai reprezentative ale pictorilor, sculptorilor și graficienilor sibiieni, înfățișînd publicului — teoretic vorbind — producția artistică cea mai ridicată sub raportul valorii, cea mai reprezentativă sub aspectul indicului relativ la nivelul atins de mișcarea plastică din județ. Fără a fi izbit și să depășească limitele care-o constring, în ceea ce era mai consistent ca volum, spre un apatic naturism provincial, ea ne mijlocește reînălțirea cu cîteva talente în al căror destin artistic credem, revelîndu-ne totodată cîteva nume noi, dintre care două de cea mai nobilă extracție. Acestea sînt: Csutak Levente, graficianul cu aplicații spre un surrealism de intense zăbateri emoționale, și Imre Gyenge, sculptorul de o finetă a execuției sugerînd cel mai elevat rafinament, de o grație și o puritate a formei de-a dreptul clasice. Primul are aici trei lucrări (Eclipsa, Muzică și Pomi) care, adăugate celor cu care se prezintă în sala primei sale expoziții personale, deschise paralel la galeriile fondului plastic (str. N. Bălcescu) ne fac să-l înserm fără nici o ezitare în primul eșalon al graficii sibiene, iar al doilea (mai ales prin lucrările Tinerețe și Anca) ne prilejuiește bucuria de a constata că, într-o perioadă în care avem atîta nevoie de sculptură, ne putem buzi pe încă un talent autentic. Și pentru că am început cu „noul vîr” trebuie să ne declarăm aici nedumerirea de a nu găsi în expoziție nici o lucrare a unui alt tînar — pictor de data aceasta — ale cărui lucrări afirmaseră în expozițiile precedente un debit liric de certă substanță, depășind categoric încă atunci nivelul valoric atins acum de mai bine de jumătate din expozații. Ne referim la profesorul Mircea Popa, deși cazul său s-ar părea că nu e tocmai izolat, dacă nu ca persoană cel puțin ca concepție. Atragem atenția asupra acestui lucru pentru că nu putem

înțelege rațiunea care conduce la același plan. Sînt niște probleme asupra cărora noua conducere a filialei nădăjduim să gîndească eficient.

În privința expoziției, ea se bizuie și de data aceasta pe coloana de forță a triumviratului Chișu-Florea-lorga, cărora li se adaugă într-o vecinătate discretă Nicolae Barcan și Silvia Radu. Fiecare cu problematica lui specifică, fiecare cu stilul propriu, laborioși, cu un control matur al surselor și mijloacelor, cu o grijă agasantă pentru execuția tehnică, pentru paginație, pentru ritmul de unghieri, pentru expresivitatea și armonia culorii, adînciți în dense

(Natură statică) amintind cele mai izbitute realizări ale genului. Dacă adăugăm la acestea Visul de Ion Cărmăzar, din păcate singura lucrare nouă cu care se prezintă acest sculptor, se pare că nu mai rămîn prea multe de spus. Căci, într-adevăr, aici se află liniile de rezistență ale acestui salon de vară, pe care nu îndrăznim a-l considera bogat decît sub raportul volumului și nici reprezentativ nu ne încredințăm a-l defini deoarece trecînd prin atelierul unora dintre artiști am văzut multe lucrări mai bune. Cu atît mai pregnant reiese aceasta cu cît expoziția nu e de loc axată pe creațiile din ultima vreme, fiind mai curînd o împerechere ciudată de lucrări vechi și noi ca datare — pe unele lucrări înlocuite de vechi ca concepție — și de lipsite de fior ca valoare. O oarecare înviorare în acest spațiu mai aduce artistul emerit Hans Hermann, declarat aceluiași respect pentru fizionomia Carpaților. Vera Marcu (din păcate cu o culoare care se închide prematur), Gabriela Florescu cu interesul stabil pentru anecdota populară și Sieglinde Bottesch atașată aceleiași facturii. La grafică notăm ca intereseți pe Horst Zay, George Pircălbou (îngenoasă ideea din Clepsidra), Walter Kirchner și Felix Viorol Ștefănescu, Margareta Bischoff, Constantin Ilea, Dorina Ștefănescu și Ferdinand Măzaneț, iar la sculptură pe Walter Kirchner cu cele două figuri feminine lungi și filiformizate și pe Vasile Solcanu cu Portret de copil. Însă acesta ar fi mai bine de citat într-o împrejurare cu alți doi tineri ale căror lucrări încă nu justifică o afirmație decîșă, dar care nici nu se refuză atenției. Este vorba de Ioan Tengheru (Portret) și Petre Tivădaru (Peisaj cu muni).

O notă aparte aduce în reuniunea de la acest salon de vară Maria Bodor. Ea prezintă un grup de cinci lucrări (Oglindă, Păsări, Zodiacus și Lucrare decorativă — I și II —). Există aici o îmbinare atît de plăcută a unor tehnici comune artei decorative cu nuanțe armonice ale picturii încît eziți a le conferi doar valori ale decorativității. Credem că o expoziție personală de acest profil ar fi un categoric succes al artei plastice sibiene, motiv pentru care o așteptăm cît mai degrabă. Și-am invitat încă de pe-acum la o astfel de expoziție, persoane din secțiile de creație ale întreprinderilor textile din județ, ca și delegați ai cooperăției meșteșugărești. S-ar institui astfel niște relații înelndioelnic utile.

ION ITU

George Bălan

... Muzica... un tulburător mesaj uman

În „Auditiile muzicale experimentale” pe care George Bălan le organizează la București, se observă intenția, de fapt măturistă, de a sesiza ascultătorului mari frumuseți ale muzicii. El voia însă mai mult: să ofere melomanilor muzică pe care aceștia n-o ascultau nici joia la simfonici Radioteleviziunii, nici simfonia la Ateneu, nici la Operă...

La prima „Auditie” am ascultat Schoenberg. Apoi — muzica lui Edgar Varèse, Anton Webern, „Wozzek” de Alban Berg. Am audiat „Le marteau sans maître” de Pierre Boulez, apoi Mathias Passion... Muzica lui Stockhausen, Sostakovic, Honneger, „Modern Jazz Quartet”, care încearcă sinteze extreme muzicale, filtrate prin specificul jazz-ului, s-a înfîlțit cu audiotori din ei în ei mai mulți și mai captivanti de ceea ce descopereau, mulțumită inițiatorului acestor „Audii”.

Muzica era însoțită de proiecții de pictură modernă, mari capodopere ale artei și culorii, sau simple jocuri de lumină și culoare (ideea spectacolelor de „sunet și lumină”) care — legate de muzica ascultată — înlesneau crearea unei atmosfere potrivite unei „cufundări” totale în muzică.

Modul de prezentare — propriu lui George Bălan — a intrinsec a-tunci adeziuni, a produs rezerve, a stîrnit opoziții înversurate. Aș zice că „au jocat”. Era o noutate atunci

„Sensurile muzicii” — a doua parte a trilogiei Omul modern și muzica dezbate tocmai această problemă. George Bălan expune aici toate, sau aproape toate ipotezele în care se află ascultătorul mai nou sau mai vechi intrat în templul Muzicii.

Cu „Innoirile muzicii” (facînd parte tot din amintita trilogie, ca parte finală a ei), autorul merge mai departe, conducînd cititorul în bogăția multisculară a muzicii: volumul este o succintă „istorie” a muzicii, în care sint arătate cititorului cele mai frumoase diamante ale acestei bogății.

Volumul Dincolo de muzică este rezultatul unor pasiionate și pasionante lecturi care i-au dezvăluit autorului cărți strîns legate la Muzică cu celelalte arte. Autenticii exponenți ai artei sunetelor au fost cunoscuți profunzi ai poeziei, literaturii, picturii... Și invers. Bunăoară, Romain Rolland, Thomas Mann: cit de aprofundate reflecții, și nu numai reflecții, dar studii muzicale, exegeze muzicale care implicau cunoașterea intimă a muzicii, au dat culturii contemporane. Și nu numai ei...

În sfîrșit, ultimul volum, recent apărut, Noi și clasicii este, se pare, o reluare directă a ceea ce l-a preocupat în mod expres în volumul Innoirile muzicii și în trilogie, în general. Din nou, George Bălan ne oferă spre admirație diamantele pe care le-am mai văzut, le întoarce pe alte și alte fețe, le descoperă noi și noi străluciri.

Zic unii: George Bălan se repetă. De acord cu ei — în măsura în care acest estetician revine la teme, la idei și gînduri care l-au mai preocupat. El nu se repetă însă în mod mecanic. Există la el concepția clară că muzica exprimă viața în ce are ea mai profund, mai grav. De aci — frecvența ideii „tragismului” în muzică, probabil. La un moment dat, el însuși ne pune în gardă asupra acestui fapt. Altă dată, ne avertizează că s-ar putea ca cititorii să observe pierderi diferite asupra unei anumite probleme, față de trecutele lucrări. Este o problemă de înțelegere. Și nu cred că este dezagabil ca părțile, gîndurile, reflecțiile asupra a ceea ce evoluează, să se schimbe chiar. Calitatea lui George Bălan rămîne neobosită pasiune de a cunoaște din ce în ce. Și de a spune și altora — „tie”.

CORNELIU A. MADRU

ASUL DE TREFLĂ

În palma lui Zgurubici, asul de cupă înseamnă o cicatrice roșie la care vîlăganul privește cu satisfacție. Ochii, după ce i-au alunecat hotete împrejuri, revin la bucată de carton alb, ascunsă cu grijă între degetele părăoase. El stie că numai dintr-o parte i-ar putea veni surpriza unei înfrîngerii, de aceea învîrtește deasupra celorlalte o uitatură sigură de om victorios. De Pipirta nu se teme: are o damă de treflă și apoi — cap de femeie!... Cocosel tremură cu o bărbie pe pumnul răscuit ca un gheab și privește înainte: asta înseamnă cel mult un decar, adică o nimica toată pentru asul lui. Cartea lui Tițircă a cunoscut-o de la început: era un rigă de pică de toată frumusețea. De asta poate gîlăganul e mereu în bună dispoziție și îndeamnă pe jucători din tunutul lui. Singur Rișor nu trădează nimic. De el se teme Zgurubici. Din cînd în cînd își măsoară adversarul cu o privire care pare a arăta minie. Dar nu-i minie. Zgurubici nu stie să poarte minie. El e necăjit numai că nu poate citi în cartoulu lui Rișor. De aceea își mină mînașta și adușmea serul ca un copoi. Pe Rișor

însă, nerăbdarea lui Zgurubici îl lasă rece. El privește în lături și scuipă, din cînd în cînd, printre dinți mormăind: ei, hai o dată!

Deși îndemnul e făcut destul de hotărît, nimeni nu îndrăznește să-i arate cartea. Pipirta aruncă o privire lui Tițircă și întinde mîna pe masă. Acesta izbucnește în risete și strigă: la dracu, v-am bătut pe toți, am asul de treflă! Lui Zgurubici i se pare că nu aude bine. Asul de treflă? Dar de unde și cum a răsarit la Tițircă? Doar el, pînă mai adineaori, avea un rigă de cupă. Pe Zgurubici îl cuprind ametelele. De Rișor a uitat cu desăvîrșire. Acum se gîndește numai la grămada de bani de pe masă: două sutare sint ale Pipirtăi, patru ale lui, cinci ale lui Rișor. Opt ale lui Cocosel și numai un sutar al lui Tițircă. E adevărată nenorocire să pierzi două mii de lei. Zgurubici se și ridică în picioare cu intenția vădită de a băga banii în buzunar. Tițircă înțelege mișcarea, face un gest de surprindere și țipă:

— Stai, pungașule, am asul de treflă!

Fața lui Zgurubici se îmbujorează deodată și începe să asude.

Cocosel, Rișor și Pipirta se îngămădesc să vadă cărțile adîngărilor. Tițircă prinde între dinți asul de treflă și cu pieptul se izbește să acopere grămada de sute de pe masă. Asta îl scoate pe Zgurubici din sîrite.

Schiță de AUREL CĂLINESCU

Peste capul plecat al lui Tițircă, lasă un pumn cit o nicovă. Pipirta și ceilalți se învîntesc și se retrag după scaune. Cel lovit încearcă să se ridice, dar a doua lovitură îl prinde între masă și pumnul lui Zgurubici. De asta dată îl înăbușe singele și alunecă pe trîgînd după el grămada de bani.

Porcule, unde ai ascuns cartea? — urlă Zgurubici, ridicînd peste capul lui Tițircă o cîmă cit toate zilele, sub călcîiul căreia străluceste fierul răscuit al potcoavei. Pipirta țipă

ascuțit și se aruncă înaintea lui, cu brațele întinse.

— Ce faci cap de muscă, vrei să-l omori?

Un pumn repezit îi strîvește pieptul, făcîndu-l să se reazeze galbenă de perete. Rișor și Cocosel, deoparte, se bîlbîie, îi fac semne unul altuia și se trag de haină. Răcnetul și furia lui Zgurubici au umplut cămărușă de miță. Pișul i se îngîmădește pe ochi, gura nu-i ajunge să răsuște. Pe trupul lui enorm, cămășa vîrgată de cit aproape pleștește.

Tițircă geme surd și răștieie dugumeaua, încercînd să se ridice într-un genunchi. Din nas îi curg două muștăți de sînge, care, după ce înroșesc bărbia, se opresc și se încheșă în pîrul de pe piept. Cu greutate izbucnește să-și înalte privirea către Zgurubici, dar în același timp cizma uriașă îi lovește timpla și pleoapele îi ascund fără voie albul mort al ochilor. Fruntea i se apleacă ușor și trupul, după cîteva zvîrcoliri, se întinde pe scîndura moale, cu fața în jos. Rișor și Cocosel, pâlzi, se uită unul la altul, iar își fac semne, iar se trag de haină, dar nu îndrăznesc să vorbească. Pipirta, cu pieptul prins între palme, încă nu și-a revenit: oftează greu și șnîră scrișnav printre dinți, proptind peretele. Zgurubici rinjește mulțumit de sine, se apleacă liniștit deasupra

lui Tițircă și-i scoate din mîna plină de sînge rigă de cupă.

— Pungașule! a vrut să-mi fur, paralele. Apoi iar se repede cu cizma în cel de jos. Dar carnea de cîrpă e acestuia îl sperie. Îl stie pe Tițircă vîlnos și sălbatic la bătaie, de aceea moliciunea de acum nu i-o poate pricepe. Un fior îi stăbate trupul, ca o undrea. Ochii aprinși de furie i se fac umezi și moi. Sub fruntea îngustă și în inima lui de golan se năpustește deodată înțelegerea groznică. Se aruncă peste mort, îl cuprinde în brațe, îi sărută obrajii scîncînd și-urle mereu în ureche:

— Tițircă, scoală-te! Tițircă, ce-i cu tine? Tițircă, na-ți paralele!

Adună banii răvășiți pe dușumea și-i îndesă în mîna mortului apoi izbucnește în bocete, clătîndu-și capul ca o femeie. Rișor și Cocosel se apropie făcîndu-i cruce. Unul din ei îi șoptește:

— Trimite-o pe Pipirta să cumpere niște luminări! Zgurubici se liniștește deodată, își scuipă buzunarele, dar nu găsește nimic. Atunci desface degetele mortului, scoate dintre ele banii și se răstește la femeie: vezi, să fie de ceară curată. Pe urmă ridică privirea către cei doi și-i întreabă sfîlcînd:

— De unde o fi scos Tițircă asul de treflă?

actualitatea internațională

PLENARA C.C. AL P.C. DIN CEHOSLOVACIA

PRAGA 19 — Trimiși Agerpres, Romulus Căpălescu și Eugen Ionescu, transmit: În sala spaniolă a Hradului din Praga a avut loc vineri seară plenara a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, consacrată examinării și dezbaterei punctului de vedere al Prezidiului C.C. al P.C. în legătură cu scrisoarea celor cinci partide comuniste și muncitorești intrinsele la Varșovia. La seșinta plenară au luat parte președintele Republicii, Ludvík Svoboda, membrii ai Comitetului Central de Revizii și Comitetului P.C.C., miniștrii comunisti și alți invitați. Au luat parte, de asemenea, reprezentanți ai delegațiilor la cel de-al 14-lea Congres extraordinar al partidului, alesi în cadrul conferințelor regionale ale P.C.C. și a P.C. din Slovacia.

Din însărcinarea Prezidiului C.C. al P.C.C., referatul introductiv a fost prezentat de tovarășul Alexander Dubček, prim-secretar al C.C. al P.C.C.

Toți membrii Comitetului Central care au luat cuvântul în cadrul dezbaterilor au aprobat deplin poziția Prezidiului Comitetului Central în legătură cu scrisoarea celor cinci partide comuniste și muncitorești.

Comitetul Central își reînnoiește eforturile tinzând spre dezvoltarea orientării fundamentale a politicii externe a Cehoslovaciei, care constă în relații prietenești cu aliații săi, cu Uniunea Sovietică și țările socialiste pe baza solidarității internaționale, respectului reciproc, suveranității, egalității și neamestecului. Înțelegerea reciprocă și înțelegerea unității și colaborării între partidele frățesti, pentru care Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia are o părere identică asupra faptului că este imposibil ca în examinarea problemelor, de interes comun, cineva să se limiteze doar la un schimb de scrisori între partidele frățesti și consideră că sunt necesare, de asemenea, convorbiri directe și reciproce între ele. Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia consideră, totodată, că contacte bilaterale, în care reprezentanții partidelor frățesti vor avea posibilitatea să se familiarizeze mai îndeaproape cu situația din această țară, vor crea condiții mai potrivite și pentru o eventuală întâlnire a tuturor partidelor comuniste și muncitorești interesate.

După dezbateri, Comitetul Central a adoptat în unanimitate, prin aclamații, o rezoluție în care se exprimă sprijin deplin față de răspunsul Prezidiului C.C. al P.C. la scrisoarea celor cinci partide.

În rezoluție se spune: „De acord cu punctul de vedere al Prezidiului, Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia are o părere identică asupra faptului că este imposibil ca în examinarea problemelor, de interes comun, cineva să se limiteze doar la un schimb de scrisori între partidele frățesti și consideră că sunt necesare, de asemenea, convorbiri directe și reciproce între ele. Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia consideră, totodată, că contacte bilaterale, în care reprezentanții partidelor frățesti vor avea posibilitatea să se familiarizeze mai îndeaproape cu situația din această țară, vor crea condiții mai potrivite și pentru o eventuală întâlnire a tuturor partidelor comuniste și muncitorești interesate.”

Comitetul Central își reînnoiește eforturile tinzând spre dezvoltarea orientării fundamentale a politicii externe a Cehoslovaciei, care constă în relații prietenești cu aliații săi, cu Uniunea Sovietică și țările socialiste pe baza solidarității internaționale, respectului reciproc, suveranității, egalității și neamestecului. Înțelegerea reciprocă și înțelegerea unității și colaborării între partidele frățesti, pentru care Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia are o părere identică asupra faptului că este imposibil ca în examinarea problemelor, de interes comun, cineva să se limiteze doar la un schimb de scrisori între partidele frățesti și consideră că sunt necesare, de asemenea, convorbiri directe și reciproce între ele. Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia consideră, totodată, că contacte bilaterale, în care reprezentanții partidelor frățesti vor avea posibilitatea să se familiarizeze mai îndeaproape cu situația din această țară, vor crea condiții mai potrivite și pentru o eventuală întâlnire a tuturor partidelor comuniste și muncitorești interesate.

Oldřich Černík, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., care a prezidat lucrările plenarei, a făcut cunoscut că pe adresa plenarei au sosit 1.700 de rezoluții și scrisori ale oamenilor muncii în sprijinul poziției Prezidiului C.C. La Hradul din Praga au sosit, în același scop, numeroase delegații din întreprinderi.

Asociație de prietenie cehoslovaco-română

PRAGA 19 — Corresponsentul Agerpres, E. Ionescu, transmite: La sediul Asociației cehoslovace pentru relații internaționale, a avut loc vineri dimineața seșinta de consultare a Comitetului de organizare a Asociației de prietenie cehoslovaco-română.

Președinte al comitetului a fost ales Josef Macurek, membru co-responsent al Academiei Cehoslovace de Științe, director al Institutului de istorie a țărilor socialiste europene de pe lângă Academia Cehoslovacă de Științe.

În aceeași zi, Ion Ohradovici, ambasadorul României la Praga, a primit o delegație a Comitetului de organizare a Asociației de prietenie cehoslovaco-română. Cu acest prilej, a avut loc o discuție caldă, prietenească. Delegația a lăsat ambasadorului român o scrisoare adresată conducerii de partid și de stat din Republica Socialistă România în care se aduce la cunoștință constituirea Comitetului de organizare a Asociației de prietenie cehoslovaco-română și se subliniază însemnătatea acestei noi organizații pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre popoarele celor două țări.

Partidul Eliberării și Socialismului

O nouă organizație politică creată în Maroc

RABAT 19 (Agerpres). — În Maroc a fost creat un nou partid politic denumit Partidul Eliberării și Socialismului. Noua organizație politică, se arată într-o declarație dată publicității joi la Rabat, „își exprimă atașamentul față de tradițiile revoluționare ale poporului marocan și își va baza activitatea pe concepția socialismului științific. Telurile sale sînt eliberarea deplină din punct de vedere politic și economic a țării, realizarea progresului material, social și moral ale poporului marocan, prin înfăptuirea unor reforme structurale, mobilizarea maselor populare pentru a aduce țara la socialism, pe căi corespunzătoare realităților naționale. Aceste transformări, necesare în vederea eliminării feudalismului, colonialismului și tuturor formelor de neocolonialism, trebuie înfăptuite în condițiile unei democrații depline”.

Pe plan internațional, noul partid își exprimă sprijinul față de lupta popoarelor lumii împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru democrație, pace și socialism, solidaritatea cu mișcarea muncitorească internațională.

În legătură cu cea de-a 14-a aniversare a semnării acordurilor de la Geneva

Declarația C.C. al F.N.E.

HANOI 19 (Agerpres). — Agenția V.N.A. a dat publicității o declarație a Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud în legătură cu cea de-a 14-a aniversare a semnării acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam. După cum se subliniază în declarație, „realitatea ultimilor 14 ani atestă în mod elocvent că imperialismul S.U.A. sînt agresori în Vietnamul de sud, încălcă independența, pacea și unitatea Vietnamului, acordurile de la Geneva din 1954, amenință pacea din Asia și din lumea întreagă.”

Poporul vietnamez nu are altă alternativă decît să ducă un război de rezistență împotriva agresorilor pentru unificarea patriei, pentru obținerea independenței și a drepturilor naționale.

În declarație se subliniază că hotărîrea poporului și a forțelor armate populare de eliberare din Vietnamul de sud de a obține drepturile lor naționale — indepen-

dență, democrația, pacea, neutralitatea și prosperitatea, de a realiza unificarea pașnică a patriei este o hotărîre pe care nimic nu o va putea schimba.

Declarația exprimă sincere mulțumiri guvernelor, popoarelor și organizațiilor democratice, tuturor celor cărora le sînt scumpe pacea și dreptatea pentru ajutorul acordat care însușește și sprijină poporul sud-vietnamez în intensificarea ofensivelor generale pentru eliberarea sudului și apărarea nordului.

La Osaka a luat sfîrșit vineri congresul Uniunii sindicalelor muncitorilor feroviarilor din Japonia. În declarația de publicitate se subliniază că sindicatele vor lupta cu hotărîre pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale muncitorilor, pentru apărarea intereselor lor vitale și a drepturilor democratice. Congresul a lansat tuturor muncitorilor feroviarilor japonezi chemarea de a-și intensifica lupta împotriva transportării pe căile ferate a încălțărilor de război americane, împotriva vizitelor navelor nucleare americane în porturile japoneze.

Cuvîntarea lui A. Dubček

Lufat cuvîntul, Alexander Dubček, prim-secretar al C.C. al P.C.C., a declarat că Prezidiul C.C. al P.C.C. a convocat această plenară deoarece în legătură cu constituirea celor cinci partide frățesti de la Varșovia s-au ridicat probleme politice serioase, față de care înțelegul partid, Comitetul Central, trebuie să adopte o poziție.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a găsit de cuvință să invite la actuala plenară pe reprezentanții delegațiilor din toate regiunile care au obținut mandatul întregului partid, a spus A. Dubček.

Apoi, A. Dubček a înfățișat în ordine cronologică desfășurarea convorbirilor cu partidele frățesti, și în primul rând, cu P.C.U.S., cu privire la eventualele înțîniri și acțiunile Prezidiului C.C. al P.C.C. din ultimele zile.

„Metoda cu ajutorul căreia lăchidăm neînțelegerea — a spus vorbitorul — trebuie să fie aceeași cu cea pe care o folosim între noi: discuții tovarășești deschise, schimb de păreri, interesul comun în căutarea adevărului”.

„Partidul nostru a respectat în mod consecvent principiile internaționalismului proletar. În tot timpul existenței sale, el nu a oferit nici un motiv pentru a se putea reproșa atitudinilor prin care s-ar fi desolidarizat de alianța mișcării muncitorești internaționale”.

Alianța cu P.C.U.S. și partidele frățesti, alianța și prietenia popoarelor noastre cu popoarele U.R.S.S. și ale țărilor socialiste, constituie interesul principal al poporului nostru. Nu ne putem închipui că construirea socialismului, suveranitatea și securitatea noastră de stat și națională ar putea să fie bazate pe alte principii decît pe principiile alianței frățesti și prieteniei profunde dintre statele și partidele noastre”.

„Această poziție verificată în decursul istoriei ne dă astăzi dreptul să subliniem că o componentă inseparabilă a internaționalismului proletar o constituie, de asemenea, principiul potrivit căruia fiecare partid, în adoptarea hotărîrilor privind acțiunile întreprinse în construirea socialismului, trebuie să pornească de la condițiile proprii sale țări. Socialismul ar fi o simplă abstracție dacă în el nu ar fi cuprinse tradițiile, experiența istorică și modul de gîndire al poporului care construiește regimul nou, drept, socialist”.

„Sîntem ferm hotărîți să continuăm politica începută de la plenara din ianuarie a Comitetului Central. Am plătit și plătim prea scump practica anilor trecuți”, a spus A. Dubček.

Raportorul a enumerat cunoscutele măsuri ale partidului și guvernului, luate în conformitate cu programul de acțiune și cu spiritul plenarei din ianuarie. „Înfăptuirea lor, firește, nu a putut și nu se va putea desfășura nici în viitor fără greutate și greșeli și fără eventuale atitudini extremiste”. Dar, factorul hotărîtor în evoluția din Cehoslovacia îl constituie „mișcarea socialistă”.

„Nu putem și nu dorim să ne întorcem la situația pe care partidul nostru a creat-o datorită odată pentru todeauna. Singura alternativă a activității noastre viitoare o constituie realizarea consecventă a sarcinilor programului de acțiune, cu alte cuvinte mersul înainte. Revine la ce a fost în trecut ar crea o situație în care oamenii noștri s-ar îndepărta într-adevăr de partid și am porni pe calea discreditării socialismului în țara noastră. Cu siguranță că în acest mod nu am ajuta mișcarea muncitorească internațională”.

A. Dubček a subliniat din nou că partidul nu va acționa de pe poziții de forță împotriva libertății presei și a cuvîntului, dar el așteaptă din partea ziariştilor să manifeste „deplină răspundere politică și de stat”. El a subliniat, de

asemenea, marea răspundere pe care o au organele Frontului Național, persoanele cu funcții de conducere, comunistii și membrii celorlalte partide politice.

Analizînd contradicțiile din interiorul partidului, ivite după Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.C., vorbitorul a relevat că Plenara din mai a scos în evidență nu numai primejdia tendințelor antisocialiste pentru politica partidului, dar și primejdia care o amenință din partea tendințelor conservatoare și sectariste.

În situația actuală complexă, noi nu putem exclude nici eventualitatea ca aceste forțe conservatoare, sectariste, să încerce să folosească scrisoarea celor cinci partide pentru a provoca sciziune în partid și a distrage tactica și telurile politice adoptate.

Trebuie și astăzi să luăm în această privință o poziție clară, a spus A. Dubček, chemîndu-i pe participanții la plenară să se pronunțe împotriva acestei eventualități cu același curaj și cu aceeași hotărîre cu care trebuie să se pronunțe împotriva oricăror încercări ale forțelor de dreapta și împotriva încercărilor de a încălca linia Plenarei din mai a C.C. al P.C.C. de pe poziții de stînga, sectariste.

A. Dubček a chemat participanții la plenară să chibzuiească bine asupra propunerii privind convocarea conștiinței partidelor comuniste din țările europene, deoarece multe partide comuniste consideră că în această problemă trebuie luată în calcul și poziția P.C. din Cehoslovacia. Prezidiul C.C. al P.C.C. va discuta inițiativa franceză după informațiile pe care le va furniza Waldeck Rochet asupra convorbirilor sale de la Moscova. P.C.C. are nevoie de timp suficient și de liniște pentru a se așchita nestîngerit de sarcinile sale. La adunările membrilor de partid din august va avea loc o discuție premergătoare Congresului asupra programului celui de-al XIV-lea Congres. Conducerea partidului va oferi materiale pentru această discuție.

„Rolul conducător al partidului depinde în mod practic de succesul pregătirii Congresului al XIV-lea, de măsura în care vom ști să asigurăm ofensiva politică a partidului în perioada complexă care ne așteaptă. Pornim de la faptul că o mișcare complexă, contradictorie, cum este evoluția noastră de după ianuarie, poate să o cunoască cel mai bine și să o desfășoare în mod practic numai partidul care trăiește în mijlocul acestei revoluții, care stimulează această mișcare și continuă să stimuleze desfășurarea ei”.

„Nu vrem să ne erijăm în oameni care nu greșesc. Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a căutat prin poziția sa să arate în mod cel mai obiectiv o serie din greutățile noastre... Căutăm noi a-bordări și nu ne reușeste totul după cum am dori, cu atît mai puțin am dori să prezentăm abordarea noastră ca un „model” pentru oricine”.

„Poziția față de scrisoarea partidelor frățesti este concretă, calmă și justă. Opinia publică o acceptă, după cum atestă pozițiile plenarei C.C. al P.C. din Slovacia, comitetelor regionale și raionale ale partidului, rezoluțiile care s-au primit”.

„Noi, membrii conducerii partidului, ne dăm seama, în fiecare zi, în activitatea noastră, că nu am fi capabili să stăm în fruntea poporului nostru dacă nu ne-am fi contopit prin întreaga noastră ființă cu dorințele și aspirațiile poporului nostru și nu le-am fi pătruns și dacă nu am ști să le înțelegem cu interesele mișcării comuniste internaționale”.

În discuțiile cu partidele frățesti, a spus în continuare A. Dubček, „nu vedem nici o primejdie

pentru unitate, nici o dezbinare a comunității socialiste. Spre aceste urmări tragice ar putea duce metodele nejuste de rezolvare a diferitelor poziții, și nu înseși pozițiile diferite”.

„Experiența istorică ne-a arătat tuturor din comunitatea socialistă că rezultatele unor astfel de metode nejuste sînt foarte dăunătoare nu numai pentru fiecare țară și partid în parte, dar și pentru întreaga comunitate socialistă. De aceea dorim chiar de la bun început să contribuim în mod practic, la evitarea unor astfel de urmări”.

„Respingem cu hotărîre și vom respinge eventualele tendințe de a folosi poziția noastră în scopul atitudinilor și isteriei antisovietice. Declaram din nou că din partea noastră vom face totul pentru ca relațiile de prietenie dintre partidul nostru și P.C.U.S., dintre popoarele noastre și popoarele U.R.S.S. să se dezvolte și să se întărească pe baza principiului de la egal la egal, pe baza principiului respectării sentimentului de adevărată prietenie între popoarele noastre”.

„Cu aceeași energie vom tinde spre dezvoltarea colaborării economice, de stat, militare și politice, cu țările lagărului socialist, în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc și al Tratatului de la Varșovia. Partidul nostru s-a situat pe aceste poziții în trecut, pe aceste poziții el se situează și în prezent. Noi, ca internaționaliști, sîntem vital interesați în colaborarea frățescă cu toate țările socialiste și nici recenta înțînire a celor cinci partide frățesti de la Varșovia nu ne poate abate de la acest principiu”.

A. Dubček a subliniat că „vom respecta și vom apăra suveranitatea noastră, dar paralel cu aceasta vom tinde în mod activ și nu pasiv spre o colaborare rodnică și neformală, multilaterală cu țările socialiste și cu partidele comuniste — marxist-leniniste nu pot acționa altfel”.

De la Varșovia, căldura spre Marele Baltic trece de la usor la greu, aplezîndu-se la serviciile „vegonului cinemă”. Peisajul este monoton, dar expresiv albastru și stralucește în gînd și după o cavalcadă de câteva sute de kilometri coborî în Gdansk, cel mai mare oraș și port la mare.

Dintr-o mai veche experiență a călătorilor, mi-am format obișnuița de a încerca încă din gară să simt cum va arăta orașul pe care-l avem în față. La Gdansk însă rîmii contrariet. O bizară concurență de stiluri pe dinatîr o asemănă mai repede cu un castel sau vechi edificiu public. În interior, replica modernă a sticlei și aluminului adaugă contrastului un farmec aparte. Este, de fapt, cum m-am convins mai tîrziu, cea mai autentică carte de vizită a orașului care, asemenea gării, împletește cu o neopădătoare minifoliată vestigiile istoriei și cea mai modernă expresie a construcțiilor de interior. Sînt multe lucruri de văzut la Gdansk, desigur. Vechiul centru — unde sînt adunate parca într-o aglomerație ispitite curiozitățile turistice — respectă cu strictețe rigorile medievale ale cetăților de cîmpie. La intrare, poarta Wyżyna, monumentală și impunătoare, deschide la est, vechiul oraș, formă un ansamblu de fortificații și camere de tortură, formă un ansamblu fortificat de apărare înaltele porți de gar unde — după un vechi obicei — era așteptată de către sâraci, mîrînăia augustă. Și iată plaja Długa, arteră istorică a vechiului oraș, cu case înalte și înguste de burg medieval, mîreștii de meșteșugarii Renasterii.

La sînga, un edificiu gotic datînd din secolul al XIV-lea domină orașul cu turnul său înalt de 92 m. Marele orologiu măsoară și azi orele cu aceeași regularitate moștenită de pe vremea regelui Sigismund August, a cărui statuie arătată stă de veghe în virful turnului mare. Cea mai înaltă considerație îi este acordată toșului lui Neptun. Zeul mării atinge, din mijlocul explozivilor de apă ale flăcărilor ce-l poartă numele, toată strădania optică a aparatelor fotografice. Cu capul puțin plecat într-o parte privește imposibil la strălucitoarea rivală — Casa de aur — azi sală de expoziție și muzeu. Noaptea luminile reflectoarelor adaugă pieței dreptunghiulare un plus de farmec și discreție strălucirii de peste zi.

Gîndurile te poartă spre vremuri acoperite de ulyare. Dintre ziduri și porți încremenite de tăcerea anilor lipsește doar figuranții și o voce de regizor care să anunțe primul tur de manevră a unui film de epocă cu cavaleri îndrăzneți și irumuseji ascunse în dosul grătilor.

Noul guvern irakian

BAGDAD 19 (Agerpres). — Postul de radio Bagdad a anunțat joi seara constituirea unui nou guvern irakian ca urmare a loviturii militare de stat ce a avut loc la 17 iulie. În postul de prim-ministru a fost numit Abdel Razak al-Naif, considerat ca avînd legături strîns cu noul președinte al Irakului, Ahmad Hassan al-Bakr. Fostul ambasador irakian la Beirut, dr. Nashr Hani, a primit portofoliul afacerilor externe, iar în funcția de ministru al apărării a fost desemnat Ibrahim Abdul Rahman Daoud. Din noul guvern irakian fac parte 27 de miniștri.

Intr-o declarație transmisă la radio și televiziune, primul ministru Abdel Razak al-Naif a afirmat că guvernul său va căuta să realizeze unitatea națională și să rezolve problema minorității kurde într-o manieră „care va menține unitatea teritoriului irakian”.

Ray a fost predat agenților F.B.I.-ului

LONDRA 19 (Agerpres). — James Earl Ray, asasinul presupus, al liderului populației de culoare din S.U.A., Martin Luther King, a fost predat joi de autoritățile engleze unor agenți ai Biroului Federal de Investigatii, pentru a fi transportat în Statele Unite. Operația s-a desfășurat în cursul nopții, în cel mai strict secret. Ray a fost scos, sub o pază extrem de severă, din închisoarea londoneză Wandsworth și transportat spre o bază aeriană a S.U.A., situată la nord de capitala Marii Britanii. Convolut a fost însoțit de ofițeri superiori din Scotland Yard, precum și de numeroși poliști înarmați.

James Earl Ray a sosit vineri în S.U.A. Închisoarea în care va fi în-carcerat este situată în centrul orașului Memphis, locul unde a fost săvîrșit asasinatul. Ea este despărțită numai de o stradă de Palatul de Justiție unde se va ține procesul.

În prezent, inspectori ai poliției din Memphis examinează în detaliu cele patru celule, care formează un mic apartament, situat la al treilea etaj și unde vor locui acuzatul și gardienii. Celulele au fost de curînd amenajate pentru a se asigura un grad maxim de securitate a acuzatului. Ferestrele, care dau în curte, au fost prevăzute cu bare metalice, a fost instalat un telefon, pe care-l vor folosi gardienii. Aceștia la rîndul lor vor fi ajutați în difișia lor sarcină de a instala de televiziune cu circuit închis.

Note de drum din Polonia

Pe litoralul Baltic

Una dintre cele mai mari din Europa. Ca și restul orașului vechi, a fost distrusă în proporție de 60 la sută și reconstruită după război. Brama Chlebnicka a scăpat însă furiei naziste. Alături de port de seamă, găzduiește azi muzeul de arheologie și mai încoace muzeul mării. În vechiul turn de erau montate macarale pentru descărcarea corăbilor secolului XVI și XVII, săliile muzeului oțelău o istorie vie a navigației, de la începuturi pînă la ultimul cargon leșt din danele moderne ale gaterelor navale. Clădirea administrativă actuală ale portului se împun printr-un pin îndrăzneal ver-nacolor din beton și sticlă a celor două blocuri lamă de cite 25 de etaje.

Cu cît pîrșeam centrul vechi medieval, păstrător al umorilor istoriei, înțînăam mereu imagini

în noaptea aceea, lansînd chemarea la eroica defensivă. A fost momentul de declanșare a războiului mondial.

În oraș cel născuți o dată cu pacea sînt azi studenți. I-am întâlnit în clubul „Zak” (veche poreclă studențească), discutînd despre artă, literatură, muzică. Interiorul este ultramodern, amenajat de studenții înșiși, administrat de către ei. Au acolo săli de lectură, catene, sală de dans și de teatru, un adevărat complex distractiv de a petrece pîcînt timpul liber. I-am reîntîlnit și la Sopot, la cateneaua „Non-stop” — clubul tinerilor din cunoscuta stațiune maritimă. Seară de seară cele mai bune orchestre de muzică modernă concertează aci pentru vilagieturist și localnici. Orașelul care găzduiește în fiecare vară Festivalul internațional de muzică ușoară își respectă și în acest fel

tradiția și... oaspeții. La Sopot plaja este îngustă. Poate tocmai din această cauză este mai puțin aglomerată. Acolo a fost alacat pentru prima dată Polonia de către armatele germane la 1 septembrie 1939. Cei 182 de soldați ai garnizoanei poloneze au pierit

Vara, Sopotul cu 45.000 de locuitori, găzduiește și alte manifestări internaționale. Pe terenurile de tenis din localitate își dau întâlnire mulți oși ai rachelei, iar Festivalul de artă plastică adună în săliile expoziției pe cei mai reprezentativi miniștrii ai peniculiilor. Tot vara, la cîțiva kilometri de Sopot, se desfășoară un alt festival internațional. Este vorba despre cunoscutele concerte de orgă. Aici, la Oliwa, în marea catedrală gotică ridicată prin secolele XIII—XIV, a fost amenajată, în urmă cu 200 de ani, poale cea mai bogată orgă din Europa (20.000 de registre).

Litoralul Baltic are, desigur, multe ispite. Dar cea mai cîntată rămîne totuși marea. Mai răcoroasă decît cele sudice, mai puțin albastre sau mai puțin negre. Baltica își trimite spre țărm cu fiecare val mesaje de vrajă și poezie. Am simțit-o în versurile tinerilor, pe pinzele pictorialilor, în ochii albaștri ai polonezilor, în mersul legănat al marinarilor. În respirația marilor șantiere navale. I-am gustat ultimele binefaceri ale restaurantului aeroportului internațional, adunate într-o coadă rumenită de peste proaspăt. Și o dată cu ultima legănare de aripă, avionul a lăsat-o în urmă și-așteptate strigăcioasă vaporaie spre Gdansk — cea mai mare poartă maritimă a Poloniei.

DUMITRU RUJAN